Miasteczko Uniwersyteckie cz. III

Najstarsze budynki mieszkalne

Zachodnią część zespołu Miasteczka Uniwersyteckiego zajęły budynki mieszkalne: akademiki i bloki dla kadry naukowej.

Przez ponad sześćdziesiąt lat do dziś utrzymano zasadniczy podział funkcjonalny Miasteczka na dwie główne strefy: dydaktyczną po wschodniej stronie ulicy Sowińskiego i mieszkalno-rekreacyjną po zachodniej stronie tej ulicy.

Odrębny konkurs na budynki mieszkalne dla studentów przeprowadzono w 1948 roku. Wygrały go krakowskie architektki Krystyna Różyska-Tołłoczko oraz A. Tołwińska-Górska. K. Różyska-Tołłoczko w kolejnych latach projektowała kolejne akademiki (od budynku „A" do budynku „E") oraz Dom Społeczno-Usługowy, tzw. Chatkę Żaka.

W kolejnych latach wznoszono wg projektów K. Różyskiej: Dom Akademicki „A" (1949-1951), zwany później „Amorem", „B" („Babilon", 1949-1952), „C" („Cebion", 1951-1954), „D" („Dodek", 1953-1955) i „E" („Eskulap", 1954-1956). Następne, domy akademickie „F" i „G" wzniesiono w latach 1964-1068 wg projektów J. Czaplickiego.

Akademiki projektowane przez K. Różyską utrzymane są w konwencji architektury modernistycznej, nie dotknęły ich, wymuszone politycznie, trendy architektury socrealistycznej. W konwencji socrealistycznej wg typowych projektów warszawskich, zrealizowano na pocz. lat 50-tych XX wieku dwa bloki dla pracowników naukowych UMCS, przy ul. Sowińskiego i Langiewicza. Blok przy ul. Sowińskiego ozdobiono bogatszym kostiumem architektonicznym, opartym na detalu o formach nawiązujących do architektury renesansu.

AKADEMIKI „D" I „C".

W ciągu ostatniego dziesięciolecia wszystkie te budynki zostały ocieplone i otrzymały nową, oderwaną od pierwotnej, kolorystykę elewacji. Przekształceniu, związanym z istotną poprawą standardu pokojów mieszkalnych, uległy też ich wnętrza. Szczęśliwie nie uległy zmianie bryły domów studenckich, zachowano także charakterystyczne dla projektowanych przez K. Różyską obiektów na terenie lubelskiego Miasteczka okładziny przyziemi (do zeszłorocznej termomodernizacji zachowane także na budynku Chatki Żaka).

W bezpośrednim sąsiedztwie zespołu najstarszych akademików (od „A" do „E") nie powstały w ostatnich latach żadne nowe obiekty. Można uznać, że ta część Miasteczka Akademickiego charakteryzuje się najlepiej zachowanym pierwotnym układem przestrzennym, właściwie nie różniącym się dziś od kompozycji zaprojektowanej w zwycięskiej pracy konkursowej K. Różyskiej i A. Tołwińskiej-Górskiej z 1948 roku.

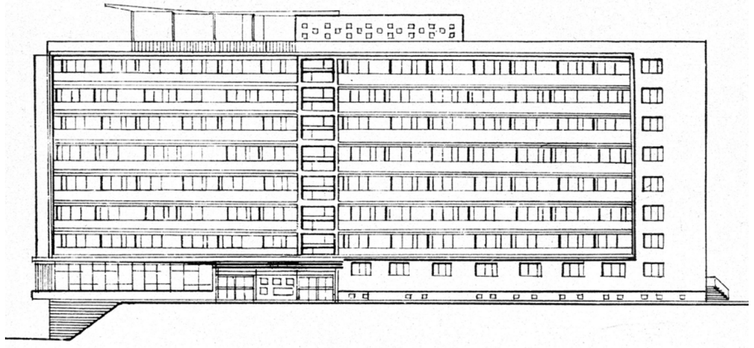

ELEWACJA DOMU AKADEMICKIEGO „F", PROJ. J. CZAPLICKI, 1964-1966; ZA: Z. KOWALSKI, *MIASTECZKO AKADEMICKIE W LUBLINIE*, LUBLIN 1972

MIASTECZKO Z LOTU PTAKA, L. 70-TE XX WIEKU

OPR. BIURO MKZ I WYDZIAŁ ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA UM LUBLIN

PONIŻEJ Z LEWEJ: AKADEMIKI „A" I „B", L. 50-TE XX WIEKU
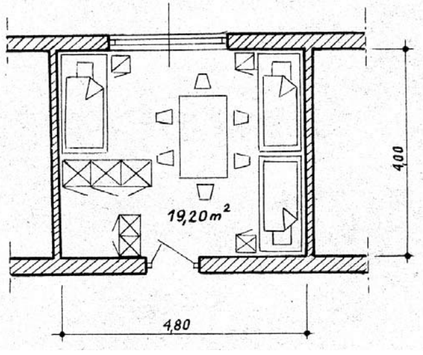
PONIŻEJ Z PRAWEJ: ROKŁAD WNĘTRZA POKOJU W AKADEMIKU „A" WG PROJEKTU K. RÓŻYSKIEJ, ZA: Z. KOWALSKI, *MIASTECZKO AKADEMICKIE W LUBLINIE*, LUBLIN 1972